

אני קראתי תהלים והנחתי תפילין, בפעם הראשונה בחיי. והיא לא ענתה לי. המשכתי לדבר עד שלא יכולתי יותר. אני מדבר תמיד אל העיניים, אבל שלה היו סגורות. אז פתחתי לה אותן, כדי שאוכל להמשיך לדבר אליה.

ככה ישבתי אצלה חצי שעה. אחר כך נתתי לה נשיקה, ועוד נשיקה אחרונה והלכתי.

התפללתי שהיא תעבור את הלילה, אבל חצי שעה אחרי שהלכתי משם היא מתה.

נסעתי לבית שלה, וכשהגעתי טילפנו מבית-החולים וקראו לי בחזרה. הגעתי לשם מעולף. רצתי מייד לחדר שבו היתה, וראיתי שהרופאים מקפלים את כל הצינורות ואורזים את כל המכשירים. רק אז התפרקתי. אני זוכר רק צרחות אימות.

עד כאן סיפורו של שרון רונן.

חבילות סגורות

מ אז יושב שרון שיבעה ביחד עם מישפחה של אליענה פורר. הוא יצא החוצה רק פעם אחת, הלך לבית הספר, אל הכיתה, ניגש לשולחן שלידו ישבה אליענה וכתב עליו בעט, ככתב גדול וברור: „כאן המקום של אליענה, ואף אחד לא ילכך אותו“

אליענה נולדה כשכפית-זהב בפיא, בת-זקונים לרוחקה ומונדק פורר. אביה מנהל חברות למיסחר בפרח ובכרזל.

לאליענה שלושה אחים: רוני 34, הבכור, שנשא את גלית פלטק, דסי וליליה, שהשתחררה לפני כמה שבועות מצה"ל.

לפני שבועיים חגגה אליענה את יום הולדתה ה-17 במסיבת-ענק שערך כה ל-150 חברים בבית סבתה. בין דוכי-ענק בגובה של כ-100 מטר, לבין שפן, משוקולד לא פחות גדול, מונחות כחררה עדיין כמה חבילות סגורות של מתנות שקיבלה ליום-הולדתה.

רוני, אחיה הבכור, לא הספיק לקנות לה מתנה ליום-ההולדת. הוא מתגורר בלונדון, ובא לארץ, במיקרה, ביום השישי כבוקר ביחד עם גלית, לפגישה חשובה. הוא ראה את אליענה בחיים ביום השישי, חזר בשבת ללונדון, שם קיבל את הבשורה המרה על פציעתה, הספיק לעלות למטוס של 5 כבוקר ובא בחזרה לארץ.

היה דבר שהיא לא קיבלה. כשהיא לא קיבלה אותו מאמא, היתה פונה לאביה, וכשהוא סירב, היתה מצלצלת לרוני אחיה באנגליה, וזה היה ממלא כל משאלה שלה. "אפילו אם היה מדובר במישלוח כלב-ששועים."

פעמיים עם אבא אליענה (בתמונה מימין) עם אביה כילדה קטנה, ובחליפה כחולה, שאותה תיכננה לחתונת אחיה רוני פורר, שהפכה לחתונת-השנה. לא

הלווייה הזמין רוני זר-ענק, בצורה של לב, עשוי מ-500 שושנים אדומות. הזר, כמו פסל של אהבה, הונח על קיברה הטרי של אליענה.

פרצוף בלבן

כ שהיתה קטנה נראתה אליענה כמו נובה בחלון-ראווה. תמיד היתה גנדרנית ואהבה להתלבש לפי האופנה. היא היתה אומרת שכשתגדל תהיה אופנאית. האופנה האהובה עליה,

לחנות לבעלי-חיים וראה שם שני כלבים מסוג יורקשייר-טרייר. הוא חשב לקנות רק אחד, אבל לא רצה להשאיר את השני בורד ועצוב חתונת, אז לקח גם אותו. את האחד שלח לאליענה אחותו, והוא נקרא ניקולאי. את השני שלח למלכת-בריטניה, אך זו החזירה אותו בצירוף מיכתב האומר שלבית-המלוכה אסור לקבל בעלי-חיים. הכלב נמטר לחבר.

את עצמה בכל הצבעים, שופכת על עצמה כל מיני כשמים, וכך היתה הולכת לישון, כשפרצופה צבוע כולו. אבל לא תמיד כך. לפעמים היתה נראית בדיוק להיפך. בימים שהיתה מגלה על פניה פצעים, היתה מורחת עליהם מישחה לבנה, וכך היתה יוצאת לרחוב, כמו צבועה-כצבעי-מילחמה. לא היה איכפת לה.

היתה השתדלו שלא לפנק אותה יותר מדי, למרות שבדרד-כלל קיבלה כל מה שביקשה. אבל כשהיתה מבקשת משהו, והוריה היו מסרבים, היתה רצה לטלפון ומחייגת לרוני, אחיה, בלונדון. היא היתה מדברת איתו בלי חשבון של תעריף זמן. היתה מספרת לו על אנשים או חברים שהרגיזו אותה, ועל מה שאמא או אבא לא היו מוכנים לקנות לה. רוני היה מרגיע אותה מייד, ומבטיח לה שהוא יקנה לה הכל. והוא היה קונה.

כשהיתה בת 8, אמרה להוריה שהיא רוצה כלב, הם לא הסכימו לקנות לה. היא לא היססה, התקשרה עם רוני בלונדון, וביקשה ממנו כלב. רוני ניגש

חבר כמו אח

ב מישפחה מספרים שאליענה לאהבה לאכול הרבה. המאכל האהוב עליה לא היה משהו צרפתי או סיני מסובך ואכזזי אלא סתם המבורגר וצ'יפס. היה ידוע שהיא מגיעה כלילה הביתה, עם קבוצה של חברים טובים, פותחת את המקרר, מוציאה המבורגרים ומכינה ארוחת-לילה לכולם. מגיל צעיר היתה נוסעת לחו"ל. (המשך בעמוד 42)

אח ואחות תמונה בבית המישפחה היו שבת שיבעה. מימין גלית פלטק-פורר, שנישאה רק לפני שנתיים לרוני פורר.

20 אלבומים אליענה אהבה להצטלם וכינסה את תצלומיה ב-20 אלבומים. היא חלמה ללמוד תיכנון-אופנה ולהשתלם אצל אחד ממתכנני-האופנה בצרפת. ידיד המישפחה.